

A Biden fiú ügyei a klánról vallanak

2024 június 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Trump perét inkább tartják politikainak az amerikaiak – de számít majd ez novemberben?

Az ifjabb Donald Trump a minap Budapesten járt, előadást is tartott, közönsége pedig itta a szavait. Hunter Biden, az amerikai elnök, Joe Biden fia eközben a sebeit nyalogatta, miután az esküdszék éppen bűnösnek mondta ki

kábítószerfügg?ként való tiltott fegyverbirtoklás, valamint hamis nyilatkozattétel miatt. Aligha tartották egyformán élvezetesnek a napjukat.

A Biden fiú büntetési tételét még nem közölték, akár huszonöt év börtönt is kaphat, de ennyit azért várhatóan nem fog, ha egyáltalán rács mögé kell vonulnia. Ráadásul szeptembert?l újabb per vár rá, ezúttal adócsalás vádja miatt, Kaliforniában.

Ismer?i szerint Hunter ügyei lelkileg megviselik az id?s elnököt a kampányévben – egyel?re ez ennek a legközvetlenebb választási következménye. Nem arról van szó, hogy Joe Biden b?nöz?ket nemzett volna az utókornak. Az amerikaiak sem így látják ezt. Családi élete azonban nem mondható szerencsésnek. Nem sokkal azután, hogy szenátornak választották, (els?) felesége, valamint kislányuk életét vesztette egy súlyos autóbalesetben, fiaik azonban túléltek azt. Közülük a rátermettebb Beau, aki Delaware állam f?ügyésze volt, és még többre is vihette volna, csaknem tíz éve agydaganatban halt meg. Maradt tehát – legalábbis az eredeti Biden családból az elnök egyedüli hozzátartozójaként – Hunter, a finoman szólva is kevésbé rátermett fiú.

Nevezhetnének tékozlónak is, fekete báránynak meg még sok minden másnak. Ben Schreckinger amerikai újságíró, aki A Biden család címmel írt magyarul is megjelent riportkönyvet, „a hírhedt R. H. B.”-ként szentel neki fejezetet.

Robert Hunter Biden már évek óta veszélyesen élt, Beau halálát követ?en azonban végképp kicsúszott a lába alól a talaj. Házassága darabokra hullott. Élete egyetlen elmosódott látomássá vált, amelyben csak a drogoknak, az itálnak és a n?knek juthatott szerep. Az éjszakákat kisstíl? b?nöz?k körében töltötte, nappal pedig a legkülönbélebb öltönyös alakokkal igyekezett üzletelni. Aztán végül az FBI és az adóhatóság is úgy döntött, ideje alaposabban is a körmére nézni

– írja Schreckinger.

Melyikünk rokonságában ne lenne egyetlen fekete bárány sem, ha másképp nem is, de Hunter Bidennél kevésbé durva kiadásban? Szerencsésnek mondhatja magát az a familia, amely mentes a semmirekell?kt?l. Nem ez teszi Hunter Biden ügyeit politikailag érdekessé. Hanem az a maffiaszer? m?ködési mód, amely?l tavalý már írtunk (Magyar Nemzet, 2023. február 16.), és amely nyomán

Schreckinger a tökéletes összetartás és a soha fel nem adott ambíciók mintaképének nevezi a Biden klánt. Páratlan kitartással a tökélyre fejlesztették a mindössze egymillió kis államukról elnevezett „Delaware-módszert”, az urambátyámvilágot, az intézményesített, jogilag levédett korrupciót, a nepotizmust.

A szerz? számos példát hoz arra, hogy – mint a jelenlegi elnök esetében is történt – a Bideneket kisgyerekkoruktól fogva feltétlen lojalításra szoktatják, és azóta is falaznak egymásnak. Ezen a hermetikusan záró rendszeren ütött jókora rést a viselt dolgaival Hunter. A ritka fegyelmezett, összetartó családban a kicsapongó élet? és ezért egyre inkább megbízhatatlanná váló fiú kellett ahhoz, hogy – laptopjáról, amit hanyagsága miatt 2019-ben egy szervizben felejtett – annyi kompromittáló adat kerüljön nyilvánosságra, ami munícióval látta el a washingtoni képvisel?háznak a Biden család kétes ügyeit vizsgáló bizottságát is. De a „delaware-i módi” értelmében mindig, mindent megúsztak. Mindig utána tudtak nyúlni közülük annak, aki bajba került.

Talán a mostani az els? eset – egyben pedig a jéghegy csúcsa –, amikor nem ez a helyzet. Joe Biden pedig (esetleg a tragikus családtörténetük miatti érthet? engedékenységb?l) túlságosan szabadjára engedte a fiát, akiben kialakult az az érzés, hogy soha semminek nincs kellemetlen következménye. Legalábbis egy Bidenre, f?leg pedig ?rá nézvést biztosan nincs. Természetesen

még Amerikában sem keres minden lecsúszott alak dollármilliókat. De Hunter Biden keresett, amikor apja alelnöksége alatt a NATO-f?titkár fizetésének a kétszereséért nyomták be a Burisma ukrán energiavállalat igazgatótanácsába. Vicces kedvében lehet az, aki erre rákérdez: „a hírhedt R. H. B.” vajon Ukrajnához vagy az energetikához konyított-e kevesebbet?

Ez egyébként Ukrajna amerikai lenyúlásának egyik iskolapéldája is az oroszbarát ukrán elnök, Viktor Janukovics 2014-es megbuktatása után. Nem sokkal kés?bb Joe Biden alelnökként a korrupció elleni küzdelemr?l papolt a kijeve parlamentben.

Könnyen adódik a párhuzam Donald Trump minapi manhattani, illetve Hunter Biden wilmingtoni elítélése között. Sem volt amerikai elnököt, sem hivatalban lév? elnök fiát nem mondták korábban ki b?nösnek büntet?perben.

Sokan politikai indítékot emlegetnek a két ügy valamelyikében vagy mindkettőben. Ahogy egy korábbi tárcában írtuk nemrég (Magyar Nemzet, 2024. május 16.),

a „csittpénz”-ügyet, amelyben Trumpot elítélték, Alvin Bragg demokrata párti manhattani kerületi ügyész vitte bíróság elé. Amerikában a pártszínekben induló ügyészeket a polgárok választják. Bragg 2021-es választási kampányát közvetve Soros György is finanszírozta. Az a „trónörökös” fia az alapítványbirodalom élén, Alex most b?nöz?ként utal már a volt elnökre.

Mire szerkeszt? kollégám ezt kérdezte: vajon Hunter Bident mikor nevezi majd így?

A kérdés költői. Az amerikai politika (is) pártos politika. De ezzel együtt az amerikaiak zöme – ezen belül a republikánus szimpatizánsok elsöpr? többsége – véli úgy, hogy Trump elítélése mögött politikai indíték húzódott meg. Eközben viszont csak az amerikaiak kisebbsége állítja, hogy ugyanez áll Hunter Bidenre is, akinek apja várhatóan ugyanúgy Trump ellenfele lesz a novemberi elnökválasztáson, ahogy 2020-ban is ?k csatáztak a Fehér Házért. Még a demokrata szavazóknak is kevesebb mint a kétharmada találta az ifjabb Biden perét politikailag motiváltnak.

Egyik ügyr?l sem állítható, hogy sorsdönt? lenne az elnökválasztás kimenetele szempontjából, noha – bár különböző? okokból – egyaránt adalékokkal szolgálnak ahhoz, hogyan is fest ma Amerika.

Tömegek már eldöntötték mostanra, hogy kire szavaznak novemberben. Trumpra, aki az amerikai jobboldal elvitathatatlan vezéralakjává vált az elmúlt években, jobban áll, hogy a hívei valóban ?t akarják újra a Fehér Házban látni. Az id?s korára elbizonytalanodó, memóriazavarral is küszköd?, elnöksége alatt nagy eredményeket felmutatni sem tudó Bident viszont legszívesebben a saját szavazói is elfelejtették.

Pusztán azért fognak rá voksolni, hogy megakadályozzák Trump visszatérését. A helyzetet ráadásul bonyolítja, hogy esélytelen, de azért tisztes táborral rendelkező? harmadikként versenyben van az ifjabb Robert Kennedy is, az azonos nevű? igazságügy-miniszter és szenátor fia, John F. Kennedy elnök unokaöccse.

Soha nem lehet elégszer leírni, mert igazsága gyakran bebizonyosodik – mint legutóbb 2016-ban –: az amerikai elnökválasztáson a sikert nem a leadott voksok darabjaira, hanem elektori szavazatokra mérik. Az egyes államokat kell a jelölteknek megnyerniük, lényegében mindegy, hogy milyen arányban – ugyanúgy, ahogy a teniszez?nek az egyes szetteket. Érdemtelen, hogy hány kaliforniai vagy New York-i liberális húzta fel még jobban magát Trump manhattani perén. Ezeket az államokat – amelyekben összesen hatvanmillió ember él – a legvérmesebb republikánus kampánystratégák sem jelzik nyerhet?nek a volt elnök szempontjából.

Valójában a 333 milliós Egyesült Államokban akár pár ezer ember szavazatán is múlhat az elnökválasztás kimenetele olyan államokban, mint Arizona, Michigan vagy Wisconsin. Az pedig bemérhetetlen, pontosan kik ezek a polgárok és mit gondolnak Trump vagy a Biden fiú elítélésér?l – ráadásul nem most, hanem majd november 5-én.

Sz?cs László

www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD

A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
